

A hospice története

Írta:

2008. október 18. szombat, 16:37 - Módosítás: 2008. december 15. hétfő, 18:14

Az 1960-as évekig a kórházak többségében az orvostechológiai fejlődésben való kizárólagos hit és az úgynevezett "agresszív gyógyítási modell" uralkodott. Ekkor azonban fejlődésnek indult a tanatológia, a halál tudománya, amely olyan tabukérdéseket kezdett feszegetni, mint a halál, a haldoklás, a gyász és a fájdalom. Elisabeth Kübler-Ross svájci pszichiáter és munkatársai haldoklókkal folytatott beszélgetései nyomán megismerhette a világ, hogyan gondolkodik sorsáról a haldokló beteg, és milyen stádiumokon megy keresztül, amíg eljut a végső megbékélésig a halál előtt. Létrehozták a haldoklók házeit, ahol őszintén beszélnek a halálról és elfogadják azt, mint az értelmes lét értelmes befejezését, és a haldoklóknak emberhez méltó életet és halált igyekeznek biztosítani. Kübler-Ross a londoni St. Christopher's Hospice-t tekintette mintának, amely 1967-ben nyílt meg Dr. Saunders vezetésével.

A modernkori hospice legjelentősebb személyisége, Cicely Saunders, ápolónőként dolgozott súlyos állapotú betegekkel, és azzal a céllal szerzett orvosi diplomát, hogy megoldást találjon a kízó fájdalomra és a szenvedésre. Saunders-t az foglalkoztatta, hogyan lehetne a haldokló, daganatos betegek totális - szomatikus, pszichés, szociális, spirituális - fájdalmát enyhíteni. Mindehhez természetesen elmélyült beszélgetésekre volt szükség a beteggel.

A St. Christopher's Hospice munkatársai a hospice gondozást elsősorban előrehaladott állapotú daganatos betegek számára tervezték meg. A hospice-ok a későbbiekben mindenütt az itt kialakított filozófiát és alapelveket követték tevékenységük szellemében és gyakorlatában - az Amerikai Egyesült Államokban Kübler-Ross, Indiában a Nobel-békedíjas kalkuttai Teréz anya, aki rendet alapított az indiai utcákon magukra hagyottan haldoklók szeretetteljes gondozására. E három nagyszerű asszonyt: Cicely Saunderst, Elisabeth Kübler-Rosst és Teréz Anyát tekintjük a tanatológia, a halállal, haldoklással és a gyásszal foglalkozó tudomány megalapítóinak.

(Forrás : Hegedűs Katalin: Az emberhez méltó halál. Osiris Kiadó, Budapest, 2000.)

A 70-es évekre a hospice mozgalommá vált. Kialakult a betegek otthoni gondozásának modellje, illetve az átmeneti szervezeti formák: nappali szanatórium, ambuláns gondozás, kórházi konzultatív csoport (mobil team), és a gyászolókat támogató csoportok majd fokozatosan létrejöttek a nemzeti hospice programok. 1998-as adatok szerint ([Hospice Information Service](#)) a világ 81 országában léteznek hospice-ok, több, mint 5500 bentfekvő részleg és házi

A hospice története

Írta:

2008. október 18. szombat, 16:37 - Módosítás: 2008. december 15. hétfő, 18:14

gondozó csoport.